

Remco Tuinenburg: 'Als keeper ben je de lul of de held. Dat contrast was mooi'

Na twintig jaar in het amateur- en het betaalde voetbal op niveau te hebben gekeept, knapte Remco Tuinenburg er eind mei 2008 opeens helemaal op af. Weer plezier in het spel kreeg hij met zijn overstap van hoofdklasser ARC naar 'gezelligheidsclub' Alpha. Toch besloot hij een jaar later alsnog te stoppen met voetbal. Tot zover de sportcarrière van deze Tuinenburgtelg. Op 2 september speelde hij zijn afscheidswedstrijd, bij ARC. Maar, er is leven na voetbal...

Door Jolanda van Luinen

ALPHEN OVER DE REÛNIE

Afbouwen en vervolgens stoppen op je 37ste. Niet zo vreemd, toch?

Misschien niet, maar zo had ik het niet bedacht. Eigenlijk had ik pas over een paar jaar mijn voetbalcarrière willen beëindigen. Bij ARC, de club waar ik mijn meeste wedstrijden heb gespeeld. Lichamelijk had ik dat heus nog wel volgehouden. Ik had de meeste keren getraind en was fanatieker dan de jonge jongens die instroomden. Echter, terwijl duidelijk was dat ik de beste keeper was, moest ik me van de trainer nog steeds bewijzen. Na hersteld te zijn van een blessure, had ik verwacht direct weer het veld in te mogen. In plaats daarvan moest ik op de reservebank zitten afwachten. Ik vond dat ik het met mijn staat van dienst – ik was behalve keeper ook al jaren aanvoerder – recht had op een basisplaats. Waarschijnlijk wilde de trainer zo aan

Wat Remco Tuinenburg heeft geleerd in zijn voetbalcarrière, past hij nu toe in zijn werk.

Foto: Wil Kokelaar

„Op mijn 6de ben ik begonnen in de E9 van ARC, als voetballer. Van al dat lopen werd ik echter moe, dus ging ik vervolgens in de D6 keepen. Al gauw werd ik de vaste keeper van de D1 en daarna die van de C1.”

„Ik was zo'n 16 jaar toen ik gescout werd voor het

werd je zo'n beetje verafgood. Toch was daarna thuiskomen geen cultuurschok. Het liefste ging ik gewoon weer verder met mijn leven. Dat is misschien ook de reden dat ik geen international ben geworden, al heb ik dat wel even gewild. Maar daarvoor moet je contacten hebben en moet je er

Timmer je – spreekwoordelijk – in je werk ook goed aan de weg?

„Dat gaat prima. Op mijn 16de ging ik het werk/leertraject in. Tot mijn 26ste heb ik getimmerd, daarna ben ik acht jaar werkvoorbereider/calculator geweest in een Al-

VOLVO OCCASIONS VAN € 5.000,- TOT € 50.000,-!

WWW.HOOFDTMAN.NL

de jonge jongens de hiërarchie duidelijk maken. Tja, ik kan dan mijn mond niet dichthouden en zo ging het van kwaad tot erger. Mezelf verwijt ik dat ik er met de trainer niet ben uitgekomen. Aan de andere kant: een trainer moet ervoor zorgen dat iedereen binnenboord blijft. Maar goed, als mens heb ik veel van die situatie geleerd. Daar doe ik mijn voordeel mee in mijn werk, als mede-eigenaar van een bouwbedrijf. En ik ben heel blij met de afscheidswedstrijd die mijn vriendin met ARC heeft kunnen organiseren. Het leek wel een reünie. Zelfs doelman Piet Schrijvers – hij heeft me destijds naar AZ gehaald – was er.”

Waarom ben je na een jaartje dan ook bij Alpha gestopt?

„Alpha was een mooie oplossing en ik had dat jaar niet willen missen. Daar ging het zoals het hoort: allemaal je stinkende best doen en daarna een biertje pakken. Dat ik er gestopt ben, komt omdat ik meer betrokken wilde zijn bij mijn gezin. Van onze zoon Jesse kreeg ik het steevast te horen als ik weer niet naar zijn hockeywedstrijd was komen kijken. Maar ook Maartje – synchroonzwemster, net als haar moeder – en Jelte – hij gaat straks naar puppyvoetbal – hebben mijn aandacht nodig. Dan is de keuze om te stoppen niet zo heel moeilijk. Vroeger was de keeperstraining mijn uitlaatklep. Tegenwoordig ga ik hardlopen, racefietsen of doe ik aan spinning. Als fitte keeper kun je altijd weer terugkomen in die sport, wordt gezegd. Inmiddels heb ik alweer aanbiedingen gekregen. Toch denk ik niet dat ik erop in ga, want 's zaterdags vrij zijn went snel.”

OVER BETROKKENHEID Hoe verliep je voetbalcarrière?

jeugdelftal van Feyenoord. Iedereen gunde het me, maar ik had moeite met al hun interesse. Ging het ze om Feyenoord of echt om Remco? Thuis werd ik gelukkig net zo behandeld als mijn broer en zus. Pas op latere leeftijd zag ik hoe het gezin jarenlang om mij had gedraaid, bijvoorbeeld waar het ging om etenstijden. Voor het vervoer naar Feyenoord – zo'n vier avonden per week – konden we kiezen: of ik ging met de spelersbus, waardoor ik steeds anderhalf uur onderweg was, of we zouden zelf rijden. Mijn vader koos voor dat laatste, waardoor hij dus nooit kon overwerken. Als je jong bent, vind je het niet meer dan normaal dat je ouders dat voor je over hebben. Misschien ook omdat mijn vader er plezier in had, zo bij mijn sport betrokken te zijn. Bij zijn vader thuis waren ze namelijk met z'n dertien, waarvan er acht in Alphen 1 hebben gespeeld. Heel lang was ik 'de zoon van Gerard'. Nu is hij 'de vader van Remco'. Oudere mensen halen ons wel eens door elkaar. Dat vind ik grappig, want mijn vader heeft hetzelfde gepresteerd als ik, maar dan als spits.”

Hoe was het voor je broer en zus?

„Voor hen was het minder leuk dat ik bij Feyenoord speelde. Zij werden hier steeds over aangesproken of zelfs ingeschakeld als men iets van mij wilde. Dat is toch raar? Jarenlang heb ik me schuldig gevoeld als het op hun verjaardagen weer eens over mij ging. Op een gegeven moment ben ik die gaan mijden, waardoor ik arrogant overkwam. Dat is me best wel eens verweten. Voor de rest was het een onwijs leuke tijd. Van huis uit kwamen we, met de caravan, alleen in Frankrijk en Duitsland; nu vloog ik op jonge leeftijd naar Noorwegen, Cyprus en Italië. Dan zat je in een hotel en

achter aan gaan bij spelersmakelaars. Liever was ik lekker bezig met keepen.”

OVER DE PIKORDE

Daarna heb je bij meer clubs van naam gespeeld, toch?

„In het amateurvoetbal heb ik gekeept bij ARC, Quick Boys en Alpha, in het betaalde voetbal bij AZ, Haarlem, Telstar en SVV. Vooral aan de drie jaar bij Quick Boys bewaar ik goede herinneringen. Daar werd ik voor het eerst aanvoerder, omdat ik het spelletje doorzag en mensen op de goede positie zette. Ik was toen al een van de ouderen. In het tweede elftal zat een grote groep jonge jongens, waar ik ook leuk mee kon praten. Daarover zeiden ze wel eens: 'Dat jij als speler bij het eerste praat met ons van het tweede...' Waarom ook niet? Veel van die jongens kwamen later bij ons in het elftal. In mijn laatste jaar bij Quick Boys werden we kampioen. Toen kwam er 7000 man voor ons naar het stadhuis van Katwijk. Dat waren mooie tijden.”

„Net zoals de gedachte dat het eerste elftal veel beter zou zijn dan het tweede, heb je dat op het veld met de pikorde spits, middenvelder, keeper. Dat vind ik niet kloppen; uiteindelijk is iedereen belangrijk voor het team. Als keeper is het nog extremer: je bent na afloop van een wedstrijd óf de lul óf de held. Persoonlijk vond ik dat contrast mooi. Hiermee leer je niet omgaan op keeperstraining. Wel dat als een bal je ontglipt, de volgende weer net zo belangrijk is. Fouten terugdraaien kan niet, je moet verder. En dat is wat ik nu ook doe. Als kind wilde ik timmerman en voetballer worden. Met voetballen ben ik nu klaar, in mijn beroep wil ik nog veel verder.”

phens bedrijf. Na zestien jaar bij die zaak, waar ik inmiddels de rechterhand van de eigenaar was, moest ik plaats maken voor de twee zonen. Bij een ander bedrijf weer onder een baas werken wilde ik niet. SKN Bouw kreeg daar lucht van en vroeg of ik me bij hen wilde inkopen. Dat was een geweldige opsteker. Het timmeren mis ik soms wel, maar ik besef dat je buitenwerken niet tot je 67ste kunt volhouden. Als mede-eigenaar heb ik het nu hartstikke leuk: ik neem het werk op, reken het uit, ga naar mensen toe en begeleid jonge gasten in ons leer/werkbedrijf. Met verschillende soorten mensen omgaan en hen aansturen zit in me. Als aanvoerder deed ik dat al jaren. Een verschil: als keeper doe je alles om te imponeren, als werkgever reageer ik minder in extremen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Remco Tuinenburg verwachten?

„Op sportgebied weet ik het nog niet. Privé wil ik me verder ontwikkelen als goede werkgever en vader.”

Naam: Remco Tuinenburg
Geboortedatum: 8 maart 1972
Geboorteplaats: Alphen aan den Rijn
Beroep: mede-eigenaar SKN Bouw
Relatie: woont samen met Daniëlle van Dalen
Kinderen: zoon Jesse, dochter Maartje, zoon Jelte
Hobby's: op zoek naar nieuwe hobby, naast racefietsen, lopen en spinnen